

Ovesen: I Anledning af de Bemærkninger, vi hørte af den ærede Landsstingsmand for 7de Kredts (Madsen), har jeg Lust til at sige nogle faa Ord. Naar det ærede Medlem mente, at i de Egne af Landet, hvor man havde nogen Erfaring med Hensyn til den frivillige Fattigforsørgelse, vilde Loven ikke have videre Betydning og ikke blive modtagen med Velvilje, skal jeg dertil bemærke, at jeg, som tror at have nogen Erfaring i kommunale Sager, sikkert antager at denne Betragtning ikke vil holde Stik i det mindste vil den det ikke der, hvor jeg kender Forholdene bedst. Jeg bor i en Landkommune, der har en Befolkning af omtrent 1,200 Mennesker, og jeg skal tage meget fejl, om der ikke den 1ste Juli vil mælde sig der mindst 21 med fuld Ret til at faa Understøttelse i Genhold til denne Lov, og jeg tror, at jeg med fuld Sikkerhed kan udtale, at i det mindste 20 af dem ville være særdeles glade ved at kunne komme med denne Lov i Haanden til Sogneraadene. Naar det ærede Medlem endvidere mente, at Loven vilde være en Hindring for den Frivillighed med Hensyn til at hjælpe Smaafolk, som der hidtil har været mange Steder, vil jeg sige, at dersom saa var, vilde det rigtignok være meget slemt, men det tror jeg slet ikke vil blive Tilfældet. Jeg tror tværtimod, at den ikke alene vil blive en forøget Spore for Beshyrelserne af de fattiges Kasse til at holde Folk oven Bænde, navnlig mellem deres 50. og 60. Aar. Det tvivler jeg ikke paa, det ligger ganske ligefrem i Sagens Natur. Det skal du andre mig, om Loven ikke vilde have den Følge i mange Tilfælde, at den vil forøge den frivillige Fattighjælp. Jeg har ogsaa nogen Erfaring i den Retning. Den lille Kommune, hvori jeg bor, har i den sidste Snæs Aar været blandt de Kommuner, der have ydet de største Bidrag til de fattiges Kasse, og jeg kan sige, at der er udrettet meget derved. Jeg er saaledes vis paa, at der i disse Aar ikke er kommet mere end en eneste Familie paa over 50 Aar under det offentlige Fattigvæsen.

Judenrigsministeren (Ingerslev): Den ærede 3dje Landsstingsmand for 7de Kredts (Bjerre) nævnte jo allerede ved første Behandling, at efter hans Mening burde der ske en mindre Forandring, hvor der er Tale om det Bidrag, som Opholdskommunen skal yde i Genhold til denne Lov. Man vil erindre, at normalt maa det antages at blive $\frac{1}{8}$, det ærede Medlem ønsker helst $\frac{1}{10}$, altsaa en Nedgang fra $12\frac{1}{2}$ pCt. til 10 pCt. Jeg udtalte den Gang, og jeg

skal ogsaa sige det nu, at i og for sig skal jeg ikke have noget imod en saadan Ændring, hvis den skal finde Samstemning i dette Ting, og jeg kan ikke antage andet, end at der i det andet Ting ikke vilde blive gjort nogen væsentlig Ændring derimod, thi Forholdet maa jo bero paa et Skøn. Det ærede Medlem erkender jo, at Opholdskommunen som den, der bestemmer Understøttelsens Størrelse, bør yde noget, og med under de to Tal kan man vel ikke godt gaa, naar man virkelig vil give det Votum, Opholdskommunen er pligtig til at give overfor Understøttelsens Ansættelse, nogen virkelig Betydning. Det maa bero paa et Skøn, det fastholder jeg, og derfor kan der ikke være noget til Hindring for en Ændring, thi det er klart, at intet Menneske paa Forhaand kan sige, hvorledes denne Lov vil virke overfor Købstæderne. Det ærede Medlem erkendte ogsaa, at der er noget til Gunst for Købstæderne i Loven, men at det kunde umulig veje op mod, hvad han mente er til Stæde for dem. Det tror jeg ikke lader sig sige paa Forhaand. Man maa ikke glemme, at hvad der særlig er til Gunst for dem er, at nu flytter, som det ærede Medlem sagde, Folk i en ældre Alder i et ikke ringe Omfang ind til Bjerne og vinde Forsørgelsesret der, for saa vidt de ikke i en vis Tid fordrer Fattigunderstøttelse, men naar denne Lov udkommer, er der en Bestemmelse, der staer, at saa længe en Person modtager Alderdomsforførgelse, betragtes hans Erhvervelse af Forsørgelsesret i hans Opholdskommune som hvilende, altsaa fra 56 Aaret, forudsat at Understøttelse begæres ved 60 Aaret, ville vedkommende ikke vinde Forsørgelsesret mere i Bjerne, forudsat at de trænge til Understøttelse efter denne Lov. Det er noget, der maa lægges den allerhøjeste Vægt paa, og det er umuligt forud at vide, hvorledes denne Bestemmelse vil virke, og er det saa, at en større Strøm gaar ind til Bjerne, især de Bjerne, der ere større Centretr for Omsætningen, og at de maa modtage en større Del af Befolkningen — de drage ogsaa Nytte deraf — og bliver det fremdeles Tilfældet, maa det erindres, at de vedkommende ikke herefter ville vinde Forsørgelsesret, i alt Fald ikke nær i det Omfang som nu, og det kan faa en saadan Betydning, at Loven kan komme til at virke rent økonomisk paa Udgifterne, saa at den bliver til Gunst for Bjerne. Det maa jeg bestemt fremhæve, idet jeg erkender, at om der skal være Tale om $\frac{1}{8}$ eller $\frac{1}{10}$, maa bero paa et Skøn, men det er ikke muligt forud at sige, kommunalt set, om Loven vil virke til Gunst for Landet eller for Bjerne.